

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg hørte hr. Thor Pedersen tale sig varm på nogle emner, bl.a. bedre hjemmehjælp. Det, der så kan undre SF, er, at det glemte han fuldstændig ved forhandlingerne. Gik låget ned, eller hvad skete der? Hvorfor kom Venstre slet ikke i tanke om det, da man sad og forhandlede, når man faktisk er optaget af det?

Jeg siger det også, fordi Venstre forsøger at lancere sig som det parti, der er optaget af den lille mand. Det er klart, at når man indleder en ny disciplin, er al begyndelse jo svær, og man kan sige, at det her var den første store prøve.

Hvad er det så, Venstre er stolt af i forhold til den lille mand? Det er, at småaktionæren fik sine forhold lettet. Det er, at småjordbrugsejeren fik lettet sin grundskyld. Det er, at småvirksomhedsejeren fik lettet sin beskatning. Det er ifølge Venstre det virkelige proletariat, og det er klart, at det adskiller sig fundamentalt fra SF's syn på, hvor problemerne er. Venstre glemte førtidspensionisterne, Venstre glemte folkepensionisterne, Venstre glemte de syge, Venstre glemte lejerne, Venstre glemte alle de lavtlønnede.

Jeg tænker på, om Venstre ikke skulle have et nyt slogan. I stedet for det dér med den lille mand skulle Venstre henvende sig til gamle folkedansere. Jeg kan huske, de har et nummer, der hedder »Bitte mand i knibe«. Er det i virkeligheden ikke det, Venstre har bidraget til i den her finanslovomgang?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Hr. Thor Pedersen gav udtryk for, at problemerne i dansk økonomi for længe havde været undertrykt. Jeg havde ellers indtryk af, at hr. Thor Pedersen var til stede her i Folketingssalen både sidste år i oktober og i juni måned, da der blev foretaget økonomiske justeringer.

Men sagen er jo, at Venstre ikke var med til de økonomiske justeringer i juni. Venstre så ikke, det var nødvendigt at gå ind i disse justeringer, som i øvrigt af en række andre uden for Folketinget blev anerkendt som værende rigtige.

Jeg har en avisartikel fra den 14. oktober, hvor Mogens Munk Rasmussen fra Nykredit siger, at pinsepakken var rigtig i sit indhold. I samme artikel siger Johan Schrøder, kendt erhvervsmand, at pinsepakken var rigtig i sit ind-

hold. Det er åbenbart ikke noget, der har påvirket Venstre.

Vi skal også her i dag høre, at det er boligjerne, det er gået ud over med så og så mange milliarder kroner. Man skal tage det over rigtig mange år, før man kommer frem til det resultat, og må jeg så minde om, at boligejerne fra 1993 til 1998 har fået en fordel, der overstiger den ulempe, der er ved rentefradragsændringen.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg vil gerne spørge Venstre, hvor lang tid forliget om indgreb i efterlønnen varer. Der har været forskellige udtalelser fra forligspartierne. De Konservative sagde nærmest, at det var en étårig aftale, man havde. Andre har talt om, at det er et forlig, der rækker til år 2004. Jeg vil gerne have et svar fra Venstre på, hvor lang tid det her forlig varer.

Når det her forlig så er udløbet, vil Venstre så afskaffe efterlønnen? Det synes jeg vi har krav på at få et svar på.

Venstre havde engang et slogan, der hed: Venstre ved man, hvor man har. Jeg er meget spændt på, om jeg kan få et klart svar på to så lette spørgsmål som de her.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Til hr. Villy Søvnal: Den lille mand er jo i virkeligheden dækket ind af begrebet »Mennesket frem for systemet«.

Det er jo meget bevidst, at vi siger »Mennesket frem for systemet«. Det vil sige, at vi vil gøre den lille mand til en stor mand – som jo så kan være mand eller kvinde – ved at den pågældende selv kan få lov at vælge, hvordan vedkommende ønsker at gøre brug af de offentlige ydelser, som vi i fællesskab bevilger hinanden. Det er f.eks. retten til at vælge behandling på sygehus. Det er ikke alene den store mand, som har råd til at betale, der uden om ventelisten kan vælge det sygehus, han ønsker at blive behandlet på. Den ret kan i virkeligheden gives til alle, når en visitation udløser et ressourceforbrug, altså en behandling. Når den enkelte får lov at vælge, hvor han ønsker at blive behandlet, i det ene offentlige sygehus eller i det andet, i et privat sygehus eller i et ikkeprivat sygehus, er det i virkeligheden at give den lille mand den samme ret som den store mand, der har råd til at betale selv.